

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. М., общ. М., обл. Враца, 17.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – М., I-ВИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на девети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анелия Димитрова

при участието на секретаря Е.Г.Й.

като разгледа докладваното от Анелия Димитрова Административно наказателно дело № 20221450200374 по описа за 2022 година

ВЪЗ ОСНОВА НА ЗАКОНА И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА Наказателно постановление № 22-0300-000334/03.10.2022 год. на Началник Група към ОД на МВР гр.Враца, РУ гр.М., упълномощен да издава Наказателни постановления със Заповед № 81213-1632/02.12.2021 год. на Министъра на МВР, в частта по т.1, с което на нарушителя **И. С. И.** живущ в с.К.П., община Р. на основание чл.180 ал.1 т.1 пр.2 от ЗДвП е наложено **АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА** в размер на **20 /ДВАДЕСЕТ/ ЛЕВА**, за нарушение на чл.95 ал.1 от ЗДвП, като на основание чл.63 ал.7 т.1 вр. с чл.58д т.1 от ЗАНН **ПРИЛАГА** разпоредбата на чл.185 от ЗДвП, а именно **АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА** в размер на **20 /ДВАДЕСЕТ/ ЛЕВА**, за нарушение на чл.95 ал.1 от ЗДвП.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0300-000334/03.10.2022 год. на Началник Група към ОД на МВР гр.Враца, РУ гр.М., упълномощен да издава Наказателни постановления със Заповед № 81213-1632/02.12.2021 год. на Министъра на МВР, в частта по т.2, с което на

нарушителя **И. С. И.** живущ в с.К.П., община Р., на основание чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП е наложено **АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА** в размер на **50 /ПЕТДЕСЕТ/ ЛЕВА** и Лишаване от право **ДА УПРАВЛЯВА МПС** за срок от **1 /ЕДИН/ МЕСЕЦ**, за нарушение на чл.123 ал.1 т.3 от ЗДвП като законосъобразно на основание чл.63 ал.2 т.5, вр. с чл.58д т.1 от ЗАНН.

ПОСТАНОВЯВА след влизане на решението в сила вещественото доказателство по делото, а именно 1 брой компактдиск, съдържащ 8 броя снимки, изготвени във връзка с ПТП от 12.09.2022 г. **ДА СЕ ВЪРНЕ** на Началника на РУ гр.М..

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните пред ВрАС.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

МОТИВИ:

И. С. И. живущ в с.К.П., община Р., е обжалвал в срок № 22-0300-000334/03.10.2022 год. на Началник Група към ОД на МВР гр.Враца, РУ гр.М..

Жалбоподателят редовно призован, не се явява, а се представлява от адв. Г. П. от ВАК. Последният взема становище да бъде отменено атакуваното Наказателно постановление като незаконосъобразно. Акцентува се, че мотивите да не потърси жалбоподателя съдействие от органите на МВР е именно напускането на произшествието от другия участък и липсата на спор по отношение на настъпилите материални щети. На друго място се посочва, че е налице несъответствие между обстоятелствената част и санкционната такава, относно нарушението по чл.95 ал.1 от ЗДвП. Изложени са конкретни мотиви, които ще бъдат обект на коментар в по-долните абзаци.

Ответникът редовно призован, представител не е изпратил и не е ангажирал становище. По делото е изпратена цялата

административнонаказателна преписка.

Производството по делото е по реда на чл.59-63 ЗАНН.

Анализирайки събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Настоящият съдебен състав приема, че жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и е допустима. Тук е мястото да се отбележи, че атакуваното НП е връчено лично на жалбоподателя на 28.10.2022 г., а жалбата е входирана пред ответника на 07.11.2022 г. и безспорно е в срок.

Акт за установяване на административно нарушение № 547880/14.09.2022 год. е съставен на жалбоподателя затова, че на 12.09.2022 г. в 10.30 часа, в гр.М. на ул.”С.С.К.М.” до № 52В е спрял за престой и е отворил вратата на личния си лек автомобил „С.” с рег.№ XXXX, без да се е уверил, че няма да създаде опасност за движението и е реализирал ПТП с материални щети, като в отворената врата се е блъснало индивидуално електрическо превозно средство с вишнево-червен цвят, с водач К. И. И. на 16 години от гр.М., след което е напуснал мястото на произшествието, без да окаже съдействие за установяване на вредите и напуска мястото на произшествието. С това е прието, че са нарушени разпоредбите на чл.95 ал.1 от ЗДВП и на чл.123 ал.1 т.3 от ЗДВП. Въз основа на гореизложеното било издадено и атакуваното Наказателно постановление.

По делото са събрани гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: Наказателно постановление № 22-0300-000334 от 03.10.2022 г., АУАН № 547880 от 14.09.2022 г., справка под рег. № 300р-12226 от 20.09.2022 г., жалба под вх. № 300000-4679 от 13.09.2022 г., сведение от 15.09.2022 г., справка на нарушител/ водач, Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, справка от Началника на РУ М. под вх. № 4530 от 24.11.2022 г., ведно с копие на протокол за ПТП № 1801583 от 14.09.2022 г., Справка под рег.№ 300000-6630/08.12.2022 г. на Началника на РУ гр.М., ведно с ксерокопие на 9 броя черно-бели снимки, Справка от Управителя на „Е.“ ЕООД със седалище и адрес на управление гр.С. под вх.№ 20/04.01.2023 г. и Справка от Управителя на „Ц.“ ЕООД със седалище и адрес на управление гр.М. под вх.№ 42/05.01.2023 г. Приложено е и е прието като веществено доказателствено

средство по делото и 1 брой компактдиск, съдържащ 8 броя снимки, изготвени във връзка с ПТП от 12.09.2022 г. Съответно са разпитани свидетелите Н. М., П. П. и М. Н. и тримата служители към РУ гр.М., като съответно свидетелят М. е актосъставител, а свидетелите П. и Н. са свидетели при съставяне на акта. За разкриване на обективната истина по делото са допуснати и разпитани в качеството на свидетели К. И. И. и П. Г. С., като първият от тях е водача на индивидуалното електрическо превозно средство, а вторият е очевидец на реализираното ПТП.

От събраните по делото гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства се установява по безспорен, категоричен и непротиворечив начин, че на 12.09.2022 г. бил получен сигнал в РУ гр.М., че дете с тротинетка се е ударило в автомобил. Бил изпратен дежурен наряд, в чиито състав бил актосъставителя Н. М.. От показанията на посочения свидетел се установява, че на посочената дата за времето от 07.00 до 19.00 часа последният е бил назначен за автопатрул на територията на града, като около 10.30 часа оперативния дежурен го е изпратил на ул.”С.С.К.М.” в гр.М., пред Фирма „Ц.” за станало ПТП. При посещението на място били установени две лица – едното на 16 години, което впоследствие се оказало именно свидетеля К. И., а другото П.Р.П., който бил женен за майката на непълнолетния. От непосредствените обяснения на двете лица свидетелят Н. М. установил, че превозните средства, относно реализираното ПТП не са били констатирани на мястото. Единствено са били установени пред Фирма „Ц.” непълнолетното лице, което е управлявало тротинетката, което прибирайки се към къщи на ул.”Роза”, в посока с.Брусен, е имало спрял лек автомобил пред Фирма „Ц.”. При заобикаляне на въпросния автомобил водача е отворил вратата си и непълнолетното лице се е блъснало в нея, паднало е на земята, като впоследствие е тръгнало само към къщи за да търси помощ и е заявило пред свидетеля, че е бил изплашен. Тъй като непълнолетния свидетел К. И. не е видял номера на лекия автомобил, това мотивирало служителите на РУ гр.М. да посетят търговския обект на Фирма „Ц.”, тъй като обекта имал камери, с цел установяване на регистрационния номер на автомобила. От търговския обект била подадена информация, че камерите не са работили повече от седмица време. Така установеният факт действително бе установен по официален ред, като съответния управител на „Ц.” ЕООД бе задължен да представи записите от стационарно закрепените камери за наблюдение,

монтирани на фасадата на обекта, като видно от приложеното по делото писмо под вх.№ 42/05.01.2023 г. не бяха представени записи от посочените камери, тъй като същите се пазят до един месец. По данни на родителите на непълнолетния свидетел И. на служителите на РУ гр.М. била подадена информация, че ПТП-то е станало с черен лек автомобил марка „С.” с водач лице от с.Г.Б.. При извършен обход в с.Г.Б. служителите на РУ гр.М. установили лек автомобил „С.”, но той нямал щети възникнали след ПТП. Процесният автомобил бил заснет с работна станция за отдалечен достъп, като съответния снимков материал е приобщен към доказателствата по делото. Отново със съдействието на родителите на непълнолетния свидетел и чрез публикувани снимки в Интернет била установена собствеността на лекия автомобил, като се оказало, че лекия автомобил е марка „С.” с рег.№ XXXX. Същият бил заснет на 14.09.2022 г. от актосъставителя с работната станция, като безспорно по него имало следи от ПТП в лявата врата. В подкрепа на изложеното е и приложения снимков материал, както и приобщеното като веществено доказателствено средства, а именно 1 брой компакт диск, съдържащ 8 броя снимки, изготвени във връзка с ПТП-то от 12.09.2022 г. Безспорно от всички събрани по делото доказателства се установява, че на 14.09.2022 г. е съставен процесния АУАН в присъствието на жалбоподателя и в присъствието на свидетелите при съставянето на акта П. П. и М. Н., също служители от РУ гр.М.. На същата дата е съставен и Протокол за ПТП № 1801583/14.09.2022 г., който е подписан от жалбоподателя и от непълнолетния свидетел. Както Протокола за ПТП, така и процесния АУАН, както бе отразено са съставени в присъствието на жалбоподателя, подписани са от него и са му връчени съответни преписи, като му е обяснено, че може да се подаде възражение по тях. От събраните по делото доказателства безспорно е установено, че на индивидуалното електрическо превозно средство, управлявано от непълнолетния свидетел К. И. И. е направен оглед в деня на постъпване на жалбата от родителя, а именно 12.09.2022 г., а на лекия автомобил, управлявано от жалбоподателя снимките са били направени и съответния оглед, когато му е бил съставен процесния акт, а именно на 14.09.2022 г. От показанията на разпитаните по делото служители на РУ гр.М. се установява, че разговор с непълнолетния свидетел е бил осъществен още на място, като последният е разказал пред тях, че се е прибирал към къщи, минавал е покрай паркираните автомобили, като насреща е имало други

превозни средства. В стремежа си да заобиколи спрелите коли и да се предотврати евентуален удар от насрещно движещите се коли, при отваряне на вратата на спрелия автомобил, собственост на жалбоподателя се е блъснал в нея и е паднал на земята. Посочената фактология, която свидетелите на РУ гр.М. възпроизвеждат изцяло кореспондира и с показанията на свидетеля К. И., дадени на съдебното следствие. Същият конкретизира, че в последния момент се е отворила вратата на автомобила и той се е ударил в края на вратата и е паднал. От това падане главата му е била доста зашеметена, като констатира, че по неговото превозно средство е имало щети, като уточнява, че кормилото е било разместено, външно е било одрано цялото и вътре доколкото му е известно се е счупило нещо. От показанията на свидетеля К. И. се установява, че щети е имало и по вратата на жалбоподателя, но тъй като същият е бил силно изплашен е вдигнал индивидуалното си електрическо превозно средство и го е оставил на тротоара. От своя страна жалбоподателя е започнал да му крещи, а именно знае ли колко струва тази врата и какво ще правят. Това допълнително изплашило свидетеля И., който взел превозното си средство и си тръгнал. Тъй като живеел на около 100-200 метра от мястото на ПТП-то се върнал след около 5-10 минути, но се оказало, че жалбоподателя не бил на мястото. Настоящият съдебен състав намира, че показанията на свидетеля К. И. са обективни, логични и последователни, като същите се подкрепят и от показанията на очевидеца на ПТП-то – свидетеля П. С.. Свидетелят С. познава непълнолетния свидетел, както и неговите родители, като констатира така отразеното от свидетеля И.. Като очевидец свидетеля С. е възприел спрелият лек автомобил, надлежно описан от него, управлението на индивидуалното електрическо превозно средство и то именно от свидетеля И. и отварянето на вратата от страна на жалбоподателя и ударилият се водач във вратата и неговото падане. Свидетелят С. уточнява, че са се разхвърчали части от моторетката, при което жалбоподателя е слязъл от МПС-то и е започнал да крещи, респективно вика на непълнолетния свидетел, а именно „Кой ще ми плати сега вратата”. Така възприетото от свидетеля С. го е мотивирало да извика родителите на свидетеля И., тъй като преценил, че свидетеля е дете и не може да се справи. Свидетелят С. констатира и друг факт, установен с показанията на свидетеля И., а именно, че около 5-10 минути от напускането на местопроизшествието от страна на свидетеля И. си е тръгнал и жалбоподателя, като при връщане на мястото нито родителите,

нито свидетеля И. са го установили. Както бе отразено в по-горните абзаци за посетеното местопроизшествие е съставен Протокол за ПТП от 14.09.2022 г., в който надлежно са описани видимите щети и по двете МПС-та. Съответно по лекия автомобил, собственост на жалбоподателя е имало щети по предна лява врата, а по индивидуалното електрическо превозно средство, управлявано от непълнолетния свидетел И. е имало два броя степенки, дясно огледало, десен спойлер и др., които напълно отговарят на снимковия материал, приложен по делото и още повече във вещественото доказателствено средство, а именно 1 брой компакт диск, в който процесните снимки са цветни и подробно описват нагледно причинените щети и по двете ППС-та. Както бе отбелязано и в по-горните абзаци, процесното ПТП е било заснето от камери, чиито запис е публикуван в социалните мрежи и въз основа на които социални мрежи с участието на родителите на пострадалия свидетел И. са довели до разкриване на нарушителя, в лицето на жалбоподателя. При опита на съда да разкрие обективната истина бяха изискани записи от стационарно закрепени камери, монтирани на западната страна на фасадата на търговска сграда „Мини-маркет“, находяща се на ул. ”С.С.К.М.” № 50 в гр.М., стопанисвана от „Е.” ЕООД, като записите от камерите не бяха предоставени, тъй като не са архивирани и се съхраняват до 30 дни. Посоченото обстоятелство е надлежно конкретизирано в писмо под вх.№ 20/04.01.2023 г. от управителя на посоченото дружество. Посочените 2 броя справки, изискани от съответните търговски обекти бяха поискани във връзка с установеното от ответника по делото, че има разположени камери в близост до мястото на реализираното ПТП и в тази насока е Справка под вх.№ 4721/09.12.2022 г. на Началника на РУ гр.М..

При обсъждане на събраните по делото доказателства и установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Наказателното постановление е издадено от оправомощен за това орган. В тази насока, по делото е приложена Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи. Съгласно чл.189 ал.12 от ЗДВП и приложената Заповед на Министъра на вътрешните работи, на Началниците на съответните управления, респективно Началници Групи, са делегирани права на административнонаказващ орган по смисъла на чл.47 ал.2 от ЗАНН. Административнонаказателното производство е образувано въз основа на АУАН № 547880/14.09.2022 год., съставен съгласно императивното

изискване на чл.37 ал.1 б.”а” от ЗАНН, във връзка с чл.189 ал.1 от ЗДвП от компетентно длъжностно лице на служба за контрол по чл.165 от ЗДвП – към РУ гр. М. и отговаря на всички изисквания по чл.42 и чл.43 от ЗАНН.

При съставяне на акта за административно нарушение и издаване на атакуваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Актът за установяване на административно нарушение е съставен при спазване на процедурата, предвидена в чл.40 и чл.43 от ЗАНН. АУАН и Наказателното постановление съдържат изискуемите в чл.42 и чл.57 ал.1 от ЗАНН реквизити. И в акта и в наказателното постановление пълно и точно са описани нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които то е било извършено и законовите разпоредби, които са били нарушени. Правната квалификация по чл.95 ал.1 и по чл.123 ал.1 т.3 от ЗДвП е прецизна и в съответствие с текстовото описание на състава на административното нарушение. АУАН и НП са съставени в сроковете по чл.34 ал.1 и ал.3 от ЗАНН. С оглед на така изложената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбата е частично основателна, разгледана по същество.

Настоящият съдебен състав счита, че по отношение на първото нарушение са събрани достатъчно доказателства, от които по несъмнен начин да се направи извод, че нарушението е извършено. Според разпоредбата на чл.95 ал.1 от ЗДвП водачът и пътниците могат да отворят вратата, да я оставят отворена, да се качват или да слизат от превозното средство, спряно за престой или паркиране, след като се уверят, че няма да създадат опасност за останалите участници в движението. Според санкционната норма на чл.180 ал.1 т.1 пр.2 от ЗДвП с глоба от 20 до 150 лева се наказва водач, който наруши правилата за престой или за паркиране, когато в резултат на нарушението е създадено непосредствена опасност за движението. В процесния случай, според описанието на нарушението, съдържащо се в акта и НП наказаното лице отваря предната лява врата, без да се увери, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението и допуска ПТП с материални щети с минаващото покрай него от лявата му страна индивидуално електрическо превозно средство с водач непълнолетния свидетел К. И. на 16 години от гр.М.. Въпреки, че в разпоредбата на чл.95 ал.1 от ЗДвП са описани няколко изпълнителни деяния, а именно отваря вратата, оставя отворена, качва се, слиза, в процесния случай наказващия орган при

описанието на нарушението ясно е посочил, че се касае за първата хипотеза, а именно отваряне на вратата. Нарушението правилно е квалифицирано, като възраженията в тази насока от страна на процесуалния представител на жалбоподателя са неоснователни. Неоснователно е и направеното възражение, че отворената врата е била отворена съвсем малко, като тук е мястото да се отбележи, че законът не прави разлика между малко отворена и изцяло отворена врата. Изпълнителното деяние в закона е „отваря вратата”, което означава, че може да бъде отворена и толкова малко, колкото се твърди от жалбоподателя, т.е. обстоятелството колко сантиметра е била отворена вратата е ирелевантно. При описание на нарушението наказващия орган е посочил констатирания от него факт, че вследствие на отваряне на предната лява врата, без да се увери, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението, е допуснато ПТП с минаващото покрай него индивидуално електрическо превозно средство, т.е. в случая не само е била създадена опасност за друг участник в движението, но и тази създадена опасност е довела до неблагоприятни последици, а именно ПТП с материални щети. От писмените доказателства по делото, включително и в отразеното в жалбата, депозирана по делото, в която жалбоподателя не отрича отворената врата и настъпването на ПТП-то, по несъмнен начин се установява извършването на нарушението по чл.95 ал.1 от ЗДвП. Отворената врата на автомобила, паркиран на платното за движение и настъпилото ПТП от съприкосновението на преминаващото индивидуално електрическо превозно средство, управлявано от непълнолетния свидетел И. водят да обосновават извод, че водачът на автомобила отваряйки вратата на лекия автомобил създава опасност за движението и както бе отразено вероятната опасност се потвърждава и от настъпилите вреди по превозните средства и така нарушава посочената разпоредба. Жалбоподателят е бил наясно с извършеното нарушение, законовите норми, които е нарушил и на какво основание е бил санкциониран от административнонаказващия орган, поради което правото му на защита не е нарушено, в каквато насока е възражението на процесуалния представител на последния. Административнонаказващият орган обаче неправилно е извел, че относимата към нарушението на чл.95 ал.1 от ЗДвП санкционна разпоредба е тази по чл.180 ал.1 т.1 пр.2 от ЗДвП, вместо санкционната разпоредба по чл.185 от ЗДвП. Разпоредбата на чл.180 ал.1 т.1 от ЗДвП санкционира нарушение на правилата за паркиране и

престой, докато в конкретния случай жалбоподателя е отворил вратата на автомобила си, без да се увери, че няма да създаде опасност за движението, което нарушение е различно от нарушенията за паркиране и престой и поради това, че няма такава изрична санкционна норма, следва да се приложи разпоредбата на чл.185 от ЗДвП. Съгласно определението за участник в ПТП, дадено с нормата на §6 т.27 от ДР на ЗДвП участник в ПТП е всеки, който е пострадал при произшествието или с поведението си е допринесъл за неговото настъпване. Както в акта, така и в наказателното постановление са описани фактите, представляващи причина за удара на водача на индивидуалното електрическо превозно средство в автомобила, паркиран от жалбоподателя. Причина за настъпилото ПТП са действията на жалбоподателя по отваряне на вратата на управлявания от него лек автомобил, преди да се е уверил, че не създава опасност за движението. С тези си действия той допринася за настъпване на пътно-транспортно произшествие, за което е необходимо и достатъчно едно от превозните средства да е в движение. Разпоредбата на чл.95 ал.1 пр.4 от ЗДвП изисква от водачите да се уверят, че няма да създадат опасност за останалите участници в движението, преди да отворят вратата на автомобила. Именно това задължение не е изпълнено от жалбоподателя, а неговото неизпълнение е наказуемо деяние по силата на чл.185 от ЗДвП, защото няма друг конкретен състав за неспазване на разпоредбата на чл.95 ал.1 от ЗДвП. Ето защо, съдебния състав намира, че атакуваното НП в частта по т.1, с което на нарушителя на основание чл.180 ал.1 т.1 пр.2 от ЗДвП е наложено АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА в размер на 20 /ДВАДЕСЕТ/ ЛЕВА, за нарушение на чл.95 ал.1 от ЗДвП, следва да се измени на основание чл.63 ал.7 т.1 вр. с чл.58д т.1 от ЗАНН, като се приложи разпоредбата на чл.185 от ЗДвП, а именно АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА в размер на 20 /ДВАДЕСЕТ/ ЛЕВА, за нарушение на чл.95 ал.1 от ЗДвП.

Правомощията на съдебния състав за изменение на Наказателното постановление се базират на Тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г. на ВАС. Съгласно посоченото Тълкувателно решение в производството по обжалване на НП правомощието на Районния съд да измени наказателното постановление е свързано с възможността да намали размера на наказанието, да измени НП, включително и възможността да преквалифицира извършеното деяние по закон за същото еднакво или по-леко наказуемо административно

нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. Както бе отбелязано в по-горните абзаци административнонаказващия орган е допуснал нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието по чл.180 ал.1 т.1 пр.2 от ЗДвП и в тази насока настоящия съдебен състав следва да упражни правомощието си и да измени издаденото НП в тази му част. Безспорно преквалификацията по закон е свързана с принципа за приложението на закон за същото еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение и забраната за влошаване на положението на жалбоподателя. С приложението на правилната санкционна норма такава по чл.185 от ЗДвП в същия размер, а именно глоба в размер на 20 лева по никакъв начин не се влошава положението на жалбоподателя. Ето защо, съдът измени Наказателно постановление № 22-0300-000334/03.10.2022 год. на Началник Група към ОД на МВР гр.Враца, РУ гр.М., упълномощен да издава Наказателни постановления със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 год. на Министъра на МВР, в частта по т.1, с което на нарушителя И. С. И. живущ в с.К.П., община Р. на основание чл.180 ал.1 т.1 пр.2 от ЗДвП е наложено АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА в размер на 20 /ДВАДЕСЕТ/ ЛЕВА, за нарушение на чл.95 ал.1 от ЗДвП, като на основание чл.63 ал.7 т.1 вр. с чл.58д т.1 от ЗАНН ПРИЛАГА разпоредбата на чл.185 от ЗДвП, а именно АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА в размер на 20 /ДВАДЕСЕТ/ ЛЕВА, за нарушение на чл.95 ал.1 от ЗДвП.

Съдебният състав намира, че жалбоподателя е осъществил от обективна и субективна страна и състава на нарушението по чл.123 ал.1 т.3 б."а" и б."в" от ЗДвП. В този смисъл правилно административнонаказващия орган е посочил, че нарушителят е санкциониран за нарушение по чл.123, ал. 1, т. 3, б."а" ЗДвП, като размерът на причинените имуществени вреди в резултат на настъпилото ПТП, не са част от обективните признаци на състава на това нарушение. Размерът на повредите върху пътните превозни средства не са от значение и за определянето на дадено събитие като пътнотранспортно произшествие. Съгласно легалната дефиниция на § 6 т. 3 ДР на ЗДвП "Пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. Видно от съдържанието на цитираната разпоредба същата не съдържа в себе си количествен или качествен критерий

за повредата на пътното превозно средство, достатъчно е да е налична такава, за да бъде квалифицирано събитието като ПТП. Когато законодателят изисква имуществените вреди да са значителни за съставомерност на дадено нарушение, той изрично предвижда това, но в настоящия случай не е налице такова изискване. Изводът на жалбоподателя, че той не е бил участник в ПТП, тъй като причинените щети не били в такъв обем или размери, за да повлияят върху цялото функциониране на вещта и да нарушат нейните възможности да изпълни целите, за които е предназначена, не намират опора в закона.

При това положение за водача, като участник в ПТП с причинени имуществени вреди, е налице и задължението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "а" ЗДвП да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието. В настоящият случай по категоричен начин се установява, че жалбоподателя не само, че не е съдействал за установяване на щетите, но с поведението си е показал пълно незачитане на законовите разпоредби – развикал се е по отношение на непълнолетния водач на индивидуалното електрическо превозно средство, не е изчакал последният да се завърне на мястото с един от своите родители, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 4 от ЗЛС всички представителни действия на непълнолетните лица се осъществяват лично и със съгласието на техните родители, при което е напуснал местопроизшествието, като по този начин не е оказал каквото и да било съдействия, във връзка с установяването на конкретните щети от причиненото от него ПТП. Установяването на причинителя на вредите, както и документирането на причинените вреди от органите на МВР, при това в резултат на действия от страна на пострадалия, по никакъв начин не обосновава оказването на „съдействие“ по смисъла на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "а" ЗДвП. Намирането на жалбоподателя от полицейските служители и предоставянето на автомобила за оглед са извършени в резултат на разпореждания на полицейските органи, които са задължителни за гражданите, а не в резултат на активни действия от негова страна, насочени именно към установяване на вредите.

На следващо място настоящия съдебен състав приема, че по отношение на нарушението по чл. 123, ал. 1 б. в от ЗДвП, за което е санкциониран жалбоподателят, материалният закон също е приложен правилно. Според настоящия съдебен състав обстоятелството, че нарушителят на практика не е осъществил контакт с водача на индивидуалното електрическо превозно

средство и въобще не е установил, че е причинил ПТП, не е оневиняващо, доколкото водачът е длъжен при преминаване по участък, по който има и други МПС и особено при движение на индивидуалното електрическо превозно средство, управлявано от непълнолетно лице, да бъде особено внимателен при движение и осъществяване на всяка маневра на пътя, като е без значение и въпросът за това дали правилно е спряло, респективно се е движело пътното превозно средство, на което са били причинени имуществени вреди. Според съда посочената за нарушена разпоредба изисква водачът на МПС, участник в ПТП, при което са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, да уведомят съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и да изпълнява дадените им указания. Настоящият съдебен състав отбелязва, че в случая има причинени имуществени вреди, поради което нарушението съответства на разпоредбата на чл.123, ал.1 т.3 от ЗДвП. Следва да се посочи, че след като жалбоподателят е напуснал местопроизшествието, без да уведоми службите за контрол и без да направи опит да постигне съгласие с водача на удареното от него индивидуалното електрическо превозно средство, то е налице липсата на съгласие. Самият факт на напускането е доказателство, че водачът на автомобила не признава настъпилото ПТП и своето участие в него. Следва да се посочи, че единствено при наличие на съгласие между участниците в ПТП относно обстоятелствата свързани с него, при което те са попълнили своите данни в двустранен констативен протокол за ПТП и съвместно са уведомили службата за контрол на МВР, водачът може да напусне произшествието. След като между участниците в произшествието не е налице съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, разпоредбата на чл.123 ал.1 т.3 б. „в“ от ЗДвП изисква те да не напускат местопроизшествието и да уведомят съответната служба за контрол. В конкретния случай с напускането на местопроизшествието виновният водач е изразил своето несъгласие с обстоятелствата, при които е настъпило ПТП, поради което е осъществил състава на нарушението по чл.123 ал.1 т.3 б. „в“ ЗДвП.

Отново следва да се посочи, че разпоредбата на чл.123 ал.1 т.3 б. „в“ от ЗДвП визира случаите на ПТП, при което са причинени само имуществени

вреди, като сочи, че ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на МВР, на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Разпоредбата на §6 т.27 от ДР от ЗДвП дефинира понятието "участник в пътнотранспортно произшествие" като всеки, който е пострадал при произшествието или с поведението си е допринесъл за настъпването му. Доколкото настъпването на произшествието е резултат от поведението на жалбоподателя същият безспорно се явява участник в ПТП по смисъла на цитираната разпоредба. Такова качество притежава и свидетеля К. И., който е управлявал индивидуално електрическо превозно средство. Същият, както и неговите родители, поради настъпилите щети по това пътно превозно средство се явяват лица, пострадали при произшествието. Установено е по несъмнен начин, предвид събраните по делото доказателства, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл.123, ал.1, т.3, б."в" от ЗДвП, а е напуснал местопроизшествието, без да подаде съответен сигнал за случилото се. От събраните гласни доказателства по делото се установява, че след удара жалбоподателят е излязъл от автомобила, развикал се е на непълнолетния свидетел и е отправил запитване към него кой ще му плати вратата и знае ли колко струва тя. Тук е мястото да се отбележи, че жалбоподателя е възприел свидетеля К. И. като непълнолетно лице и въпреки това обстоятелство не е отчел, че на практика свидетеля не е реагирал след реализираното ПТП, като същият е бил силно уплашен, зашеметен от падането и съприкосновението със земята и е бил изплашен от разкрещаването и претенциите на жалбоподателя. На жалбоподателя като правоспособен водач и възрастен човек е напълно известно, че децата макар и непълнолетни такива, не могат да правят изявления по правни въпроси, без съгласието на своите родители. Същият е съзнавал, че следва да остане на местопроизшествието, за изчака непълнолетния свидетел да се представлява от неговите родители, в каквата насока са показанията на свидетеля М. Н.. Последният в показанията си, депозирани на съдебното следствие конкретизира, че при съставяне на акта на жалбоподателя същият е споделил, че блъсналото се във вратата на автомобила му дете е казало, че ще викне баща си да дойде да се разберат с него, но жалбоподателя е престоял малко и тъй като не е дошъл никой е решил да си тръгне. Както е безспорно

установено на съдебното следствие, непълнолетния свидетел И. се е отклонил от местопроизшествието за времеви период от 5 до 10 минути, което е твърде кратко време, за да вземе решение жалбоподателя да напусне местопроизшествието. Напротив, това е индиция, че същият не е желал да остане на него. Отново следва да се посочи, че поведението на жалбоподателя е показателно, че същият е разбрал за настъпилото ПТП. Действително, жалбоподателят не е осъществил контакт с другия участник в произшествието, поради което и не са налице конкретни разногласия между тях. Но съдебната практика приема, че разногласие относно обстоятелствата за ПТП винаги е налице, след като водачът е напуснал произшествието. Самият факт на напускането е доказателство, че същият не признава настъпилото ПТП и своето участие в него. При това положение съдът приема за законосъобразен извода за виновно извършено нарушение на чл.123 ал.1 т.3 б.„в“ от ЗДвП, за което законосъобразно жалбоподателят е санкциониран на основание чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП. За водач, който нарушава задълженията си като участник в ПТП, посоченият текст предвижда наказание "Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 1 до 6 месеца и "Глоба" от 50 до 200 лева. Видно е, че с обжалваното НП двете наказания са наложени законосъобразно – в минимален размер. Съдът намира, че двете нарушения не се отличат с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с тази на обичайните нарушения от този вид, поради което приложението на чл.28 от ЗАНН би било незаконосъобразно. С оглед изложеното, съдът намира, че обжалваното НП е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено в тази му част.

Настоящият съдебен състав намира за основателно да отбележи, че административнонаказващия орган е посочил за нарушена разпоредбата на чл.123 ал.1 т.3 от ЗДвП, без да конкретизира, че се касае за буква „а“ и буква „в“ от посочената норма. Въпреки констатирания пропуск съдебния състав намира, че това не накърнява правота на защита на жалбоподателя и не представлява съществено нарушение на процесуалните правила. Безспорно от словесното описание на нарушението се установява, че се касае за нарушена разпоредба на чл.123 ал.1 т.3 б.„а“ и б.„в“ от ЗДвП. Разпоредбата на чл.123 ал.1 т.3 ЗДвП гласи, че водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен: когато при произшествието са причинени само имуществени вреди: а) да окаже съдействие за установяване

на вредите от произшествието;б) ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те преместват превозните средства, така че да не възпрепятстват движението и попълват своите данни в двустранен констативен протокол за пътнотранспортното произшествие;в) ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. В случая не е посочено в АУАН и в НП коя точно буква от състава на чл.123 ал.1 т.3 от ЗДвП е нарушена, но от словесното описание на нарушението несъмнено става ясно, че се касае за буква „а” и буква „в“. С поведението си жалбоподателя е нарушил произтичащите от горните разпоредби задължения. Основното възражение на процесуалния представител на жалбоподателя е, че мотивите да не потърси жалбоподателя съдействие от органите на МВР е именно напускането на произшествието от другия участник и липсата на спор по отношение на настъпилите материални щети. Настоящият съдебен състав намира за неоснователно така направеното възражение и намира за основателно да отбележи, че при настъпили имуществени вреди по двете пътни превозни средства жалбоподателя следва и е длъжен да спре и да установи последиците от произшествието. За него възниква задължение за оказване на съдействие за установяване на щетите. Оказване на съдействие може да включва попълване на двустранен констативен протокол, изчакване на служителя на КАТ за съставяне на Протокол за ПТП, предоставяне на данни за самоличност и заплатена застраховка „Гражданска отговорност”, уведомяване на собственика на увреденото имущество, а в конкретния случай това са родителите на непълнолетния свидетел И., предоставяне автомобила за оглед на полицейските органи и други действия. В конкретния случай такива действия изобщо не са извършени от жалбоподателя. В конкретния случай жалбоподателя изобщо не е потърсил собственика на удареното индивидуално електрическо превозно средство и не е осъществил вербален контакт с непълнолетния участник в ПТП-то, за да се прецени дали има съгласие или разногласие между двамата участници или няма. Наличието на възникнало напрежение между двамата участници в ПТП-то се установява безспорно по делото, както от показанията на непълнолетния участник в

ПТП-то, а именно свидетеля К. И., така и от показанията на свидетеля П. С.. Следва да се отчете и обстоятелството, че се е наложило по данни от родителите на непълнолетния водач, а именно свидетеля И., да бъде установяван и издирван от органите на РУ гр.М. жалбоподателя, като по този начин не са налице признаци да се квалифицира нарушението като маловажно. Отново следва да се акцентува, че при реализираното ПТП с непълнолетен участник няма как да е било налице изразено несъгласие или съгласие между участниците в ПТП-то, тъй като на мястото не е имало родител, респективно собственик на участвалото в ПТП индивидуално електрическо превозно средство. Тук е мястото да се отбележи, че процесуалния представител на жалбоподателя посочва, че в реализираното ПТП е налице виновно поведение от страна на непълнолетния свидетел, при управлението на индивидуалното електрическо превозно средство. Съдебният състав намира за основателно да отбележи, че дали има съпричиняване и дали другия участник в ПТП-то е допуснал също нарушение на ЗДвП не води до освобождаване на жалбоподателя от задълженията, които той има по закон, в това число да уведоми и да изчака. Съдебният състав е категоричен, че в конкретния случай безспорно е налице несъгласие между участниците в ПТП-то, относно обстоятелствата, свързани с него, доколкото жалбоподателя изобщо не е изчакал идването на родители на непълнолетния участник, нито пък е разговарял с него. По този начин същият е бил наясно, че напуска местопроизшествието при липса на съгласие, относно свързаните с него обстоятелства. Категорично е становището на настоящия съдия-докладчик, че състава на нарушението е изпълнен само с факта, че жалбоподателя като участник в ПТП-то не е останал да изясни спорни ли са обстоятелствата или не, при които е осъществено ПТП-то, а че същите са спорни се разбира от изложеното от последния в депозираната по делото жалба, от която се установява, че родителите на непълнолетния водач са имали имуществени претенции към него и след като не са постигнали съгласие с него е депозирана жалба от тях пред РУ гр.М..

При определяне вида и размера на административните наказания и за двете нарушения съдебният състав не може да приложи разпоредбата на чл.27 ал.2 от ЗАНН, тъй като наложените санкции са наложени в техния минимален размер и не подлежат на корекция. В случая не са налице и предпоставките за приложението на чл.28 от ЗАНН, тъй като фактическите обстоятелства,

свързани с настоящия случай не оказват на маловажност по смисъла на чл.28 от ЗАНН. За да е налице маловажен случай на административно нарушение, то следва извършеното нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, да представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В хода на производството съдебния състав не възприе доводи и не бяха ангажирани доказателства, които да сочат на по-ниска степен на обществена опасност на извършените нарушения, в сравнение с обикновените случаи от страна на жалбоподателя. В производството жалбоподателя не обори доказателствената сила на акта, чрез представяне на доказателства, които биха навели съда на различни констатации от тези, отразени в акта, а от там и за различни правни изводи от тези на административнонаказващия орган. В съставеният Акт за установяване на административно нарушение от 14.09.2022 год. са отразени действителните факти и обстоятелства, относно така констатираните нарушения. Липсват условия за приложението на чл.28 от ЗАНН, с оглед установеното по безспорен начин, че жалбоподателя е нарушил разпоредбите на ЗДвП и е причинил щети по индивидуално електрическо превозно средство, което не е негова собственост. Не на последно място следва да се отчете и приложената по делото Справка за нарушител/водач, от която се установява че жалбоподателя е системен нарушител на ЗДвП и неговия Правилник. Същият е санкциониран с 10 влезли в сила Наказателни постановления, 13 броя фишове и 2 броя ЗППАМ.

От страните по делото не са претендирани разноски, поради което съдът се освобождава от произнасяне по този въпрос.

Със своя съдебен акт съдът постанови след влизане на решението в сила вещественото доказателство по делото, а именно 1 брой компактдиск, съдържащ 8 броя снимки, изготвени във връзка с ПТП от 12.09.2022 г. да се върне на Началника на РУ гр.М..

По гореизложените съображения съдът постанови решението си.

Съдия при Районен съд – М.: _____